

han havde forelagt ifjor, og det, han har forelagt iaar et Par Maaneder ind i Samlingens Begyndelse. Lærtimod, paa det eneste Punkt, paa hvilket den meget ærede Minister er kommen med en Sammenligning, har han anstillet Sammenligningen mellem det, som nu forelaas, og det, som blev vedtaget i dette Thing, idet han har bemærket, at de Bøls, som han betegner som Gjengangere — de udgøre 1,400,000 Kr. — ikke ere Gjengangere fra det forrige, oprindelig forelagte Finantslovsforflag, men, som den meget ærede Minister udtrykkelig bemærkede, Gjengangere fra Finantslovsforflaget for indværende Aar, saaledes som det sidst forelaa og blev vedtaget i dette Thing. Det er et Fremskridt fra den høitærede Ministers Side, som jeg anerkjender. Det er derfor meget forklarligt, at den høitærede Minister ikke har søgt sig opfordret til at føre Sammenligningen videre, da der jo ikke foreligger nogen afgjort, ordentlig Finantslov for indværende Aar. Smidlerid maa jeg dog undre mig over, at den meget ærede Minister indskrænkede sig til disse yderst korte Bemærkninger, som han gjorde ved Lovforslagets Forelæggelse, eftersom det forelagte Forslag udviser et Underfsud af omtrent 2,600,000 Kr. Nu er det rigtignok fra forskellige Sider, og jeg tror navnlig af det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Solskain) blevet bemærket, at det er ikke et Underfsud; det betyder ikke Noget, fordi vi have en Formuefremgang af omtrent 4 Millioner eller maaste lidt derover. Det er meget glædeligt, at vi have en saadan Formuefremgang, hvad enten man saa anslaar den til 4 eller 3 Millioner — dette beror jo paa, hvorledes man beregner de Baneanlæg og lignende Arbejder, som skulle udføres i Finantsaarets Løb —, men det ophæver ikke den Omstændighed, at den nærværende Finantslov er forelagt med et Underfsud, og der gives ikke i Finantsloven nogen Forklaring af, hvorledes dette Underfsud paa over 2½ Millioner Kr. skal blive dækket. Den meget ærede Minister har, idet han forelagde Finantsloven, ikke med et Ord antydet, hvorledes det skulde dækkes. Den Forventning, som den høitærede Minister har udtalt, at Finantslovsforflaget ikke skal blive vedtaget i den samme Skikkelse eller det samme Omfang, hvori det er forelagt, kan ikke forandre den mangelfulde Karakter, det forelagte Forslag har derved, at der paa det savnes Dækning til 2,600,000 Kr. Naar man nu tillige veed, at den meget ærede Minister har dels forelagt, dels bebudet finantsielle Lovforslag, som i Aarets Løb ville medføre, hvis de vedtages, en Udgift af mindst 2 Millioner Kroner, vil der, selv om man ser bort fra Befastningsforslaget, hvilket jeg aldeles ikke kan overse finantsielt taget — ligesaalidt som jeg forøvrigt kan overse det i nogen anden Henseende — være mellem 4 og 5 Millioner Kroner, som den meget ærede Minister dels paa Finantsloven og dels ved sine

Lovforslag foreslaar os at afholde, uden at der opføres nogen Dækning til dem. Dette er en saa paafaldende Mangel ved en Finantslov, at jeg har troet ikke at burde undlade at fremhæve den. Det Forslag, som er os forelagt, kan ikke vedtages, som det er. Jeg kan ikke se rettere, end at det vilde være meningsløst, om Folkethinget vilde vedtage det saaledes, og naar det forelagte Forslag er af den Beskaffenhed, maa man vistnok sige, at saa er der egentlig ikke forelagt os noget „Overslag over Statens Indtægter og Udgifter“. Thi det kan dog vel heller ikke være Regjeringens Mening, at man med en Indtægt af 49,900,000 Kr. skulde afholde en Udgift af 52½ Millioner Kroner, bortset fra de øvrige Summer? Hvis Regjeringen mente at kunne gjøre det, maatte den jo være en Højemester. Jeg kan ikke forstaa et Finantslovsforflag, som forelægges os i en saadan Skikkelse. Denne Mangel kunde naturligvis suppleres, om ikke formelt, saa reelt ved Udtalelser fra den meget ærede Minister, men dem have vi ikke hørt. De maatte være komne ved Finantslovens Forelæggelse; der maatte den meget ærede Minister, hvis det var hans Mening, at Folkethinget skulde vedtage det Forslag, han fremlægger, have sagt: Ja, der mangler saa og saa Meget, men det skulle vi tage der og der fra, og jeg forbeholder mig efter Omstændighederne at stille Forslag om, at der paa § 10 indsættes en Post, som gaar ud paa, at 2 & 3 Millioner Kroner tages af Kassebeholdningen eller Reserdefonden, at de opføres som Indtægt ved Forbrug af Formue paa § 10, men det mangler. Nu har den meget ærede Minister alt saa henvist os til selv at lave en Finantslov, som slaar til. Jeg tror, at det er nødvendigt, ialtsald rigtigt, at holde det klart, at den Finantslov, der her er forelagt os, udviser et Underfsud. Ganste sikkert udviser den tillige en Formuefremgang, men det er vigtigt, naar det af en af de tidligere ærede Talere er blevet betegnet saaledes, at den udviser et Oversfsud. Det gjør den ikke. Den udviser en Formuefremgang, deri er jeg ganste enig med flere af de ærede Talere, som tidligere have havt Ordet, og jeg maa naturligvis ogsaa være enig med de samme ærede Talere i, at denne Formuefremgang er saa stor og viser sig at være saa vedvarende gjennem en Række af Aar, at der er afgjorende Opfordring til at foretage betydelige Statternedsættelser. Det har glædet mig meget at høre de Udtalelser, som fremkom fra de 3 nye Medlemmer, det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Sage), det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Schou) og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Falbe-Hansen), navnlig fra den sidste. De to første af de nævnte ærede Talere talte jo mere fra de særlige Interessers Standpunkt, som de repræsenterer; men jeg tager vistnok ikke feil, naar jeg opfatter det saaledes, at de føle sig op-